

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 24 października 2022 r.

Poz. 2175

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 28 września 2022 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 268), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 17 grudnia 2021 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2022 (Dz. U. poz. 2445) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 22 września 2022 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 68 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2022 (Dz. U. poz. 2445), który stanowi:

„Art. 68. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 28 września 2022 r. (Dz. U. poz. 2175)

USTAWA

z dnia 22 listopada 2013 r.

o systemie powiadamiania ratunkowego

Art. 1. Ustawa określa zadania i zasady działania w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, zasady jego finansowania oraz organy właściwe w sprawach powiadamiania ratunkowego.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) zgłoszeniu alarmowym – należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia, w tym aktu przemocy, a także nagłego zagrożenia środowiska lub mienia oraz zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego, kierowaną do numerów obsługiwanych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, z zewnętrznych systemów monitoringu albo z wykorzystaniem środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego;
- 2) obsłudze zgłoszeń alarmowych – należy przez to rozumieć zespół czynności mających na celu odbiór zgłoszenia alarmowego, zakwalifikowanie tego zgłoszenia, przekazanie go drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego do właściwego merytorycznie ze względu na rodzaj zgłoszenia podmiotu ratowniczego, a w przypadku gdy zachodzi taka potrzeba – przekierowanie połączenia telefonicznego do podmiotu ratowniczego lub podmiotu pomocniczego, a także monitorowanie statusu tego zgłoszenia w systemie teleinformatycznym;
- 3) zasobach ratowniczych – należy przez to rozumieć siły i środki, w tym ludzi, infrastrukturę, materiały i środki finansowe oraz bazy danych i systemy wymiany informacji, które mogą być zadysponowane w związku ze zgłoszeniem alarmowym;
- 4) systemie teleinformatycznym – należy przez to rozumieć zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu art. 2 pkt 43 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 i 1933), wykorzystywany do wykonywania zadań centrum powiadamiania ratunkowego;
- 5) sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych – należy przez to rozumieć sieć teleinformatyczną łączącą centra powiadamiania ratunkowego, Krajowe Centrum Monitorowania Systemu Powiadamiania Ratunkowego, jednostki organizacyjne Policji, Państwowej Straży Pożarnej i urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, dyspozytornie medyczne oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego, służącą do wymiany danych dotyczących zgłoszenia alarmowego przez interfejs komunikacyjny systemów teleinformatycznych i umożliwiającą dostęp do danych przestrzennych, informacji dotyczących lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie na numer alarmowy, oraz danych dotyczących abonenta;
- 6) podmiocie ratowniczym – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Policji i Państwowej Straży Pożarnej, dyspozytornię medyczną oraz podmiot, do którego zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, zarejestrowany w systemie teleinformatycznym, którego numer telefoniczny jest obsługiwany w ramach systemu powiadamiania ratunkowego;
- 7) podmiocie pomocniczym – należy przez to rozumieć podmiot, do którego zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, zarejestrowany w systemie teleinformatycznym, którego numer telefoniczny nie jest obsługiwany w ramach systemu powiadamiania ratunkowego;
- 8) aplikacji mobilnej – należy przez to rozumieć aplikację będącą częścią systemu teleinformatycznego umożliwiającą wysyłanie zgłoszeń alarmowych za pośrednictwem krótkich wiadomości tekstowych (sms) do centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 3. 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”.

2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiający przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.

3. W ramach systemu mogą być obsługiwane numery 991, 992, 993, 994 i 987 oraz inne niż wymienione w ust. 2 numery alarmowe podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska.

4. System działa z zastosowaniem zasady wzajemnej zastępowalności centrów w razie miejscowej awarii systemu teleinformatycznego bądź jego przeciążenia.

5. System współpracuje z podmiotami ratowniczymi w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego i sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych lub innej sieci teleinformatycznej.

6. (uchylony)

7. Podmioty ratownicze i podmioty pomocnicze dysponują własne zasoby ratownicze.

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej:

- 1) planuje i organizuje system na terenie kraju oraz nadzoruje i koordynuje jego funkcjonowanie za pośrednictwem Krajowego Centrum Monitorowania Systemu Powiadamiania Ratunkowego, zwanego dalej „KCMSPR”;
- 2) określa limit operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów w poszczególnych centrach;
- 3) powołuje komisję odwoławczą, o której mowa w art. 16a ust. 9;
- 4) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 5) publikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej statystyki dotyczące funkcjonowania systemu.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wojewodzie.

Art. 5. 1. Podmioty, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu na podstawie art. 3 ust. 3, uzgadniają z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych warunki techniczne obsługi użytkowanego numeru telefonicznego oraz własnego stanowiska kierowania, które umożliwią współpracę z systemem.

2. Po uzgodnieniu podmioty, o których mowa w ust. 1, składają wnioski do ministra właściwego do spraw administracji publicznej o włączenie swoich numerów telefonicznych do systemu.

3. Wniosek o włączenie numeru telefonicznego do systemu zawiera:

- 1) liczbę dyspozytorni oraz ich lokalizacje;
- 2) liczbę dyspozytorów;
- 3) określenie trybu współpracy z systemem i narzędzi wykorzystywanych w ramach tej współpracy;
- 4) określenie szacunkowej liczby zgłoszeń w skali roku;
- 5) charakterystykę rodzaju zgłoszeń alarmowych;
- 6) charakterystykę systemu teleinformatycznego wnioskodawcy;
- 7) wynik uzgodnień z dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych;
- 8) wskazanie oczekiwanego terminu włączenia numeru;
- 9) dane kontaktowe osób odpowiedzialnych za współpracę.

4. W przypadku rezygnacji z obsługi swoich numerów telefonicznych w ramach systemu podmioty, o których mowa w ust. 1, składają wnioski do ministra właściwego do spraw administracji publicznej o wyłączenie tych numerów z systemu, wskazując termin tego wyłączenia.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, pokrywają koszty:

- 1) włączenia swojego numeru telefonicznego do systemu i jego wyłączenia z tego systemu, w tym:
 - a) budowy interfejsu komunikacyjnego, umożliwiającego współpracę własnego systemu teleinformatycznego z systemem teleinformatycznym,
 - b) rozbudowy systemu teleinformatycznego proporcjonalnie do wzrostu liczby zgłoszeń alarmowych kierowanych do numeru podmiotu;

- 2) utrzymania systemu i obsługi swojego numeru telefonicznego, proporcjonalnie do liczby zgłoszeń kierowanych do tego numeru, w tym:
 - a) zatrudnienia operatorów numerów alarmowych oraz obsługi technicznej,
 - b) utrzymania systemu teleinformatycznego,
 - c) połączenia centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb włączania numerów telefonicznych do systemu i wyłączania tych numerów z systemu,
- 2) sposób rozliczania kosztów utrzymania systemu i obsługi danego numeru telefonicznego,
- 3) warunki techniczne obsługi numerów telefonicznych w systemie,
- 4) tryb i warunki współpracy oraz warunki wymiany informacji między centrami i podmiotami, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu na podstawie art. 3 ust. 3, w tym zakres wymienianych informacji,
- 5) wzory wniosków, o których mowa w ust. 2 i 4

– kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu obsługi numerów telefonicznych w ramach systemu.

Art. 6. 1. Centrum tworzy wojewoda.

2. Wojewoda określa lokalizację i szczegółową organizację centrum z uwzględnieniem kwestii finansowych, społecznych i terytorialnych w celu zapewnienia skuteczności działania systemu.

3. Wojewoda, mając na uwadze zapewnienie sprawności systemu, może podjąć decyzję o utworzeniu oddziałów centrum, uwzględniając następujące kryteria:

- 1) liczbę zgłoszeń alarmowych uzyskaną na podstawie analiz związanych z funkcjonowaniem systemu na obszarze województwa;
- 2) specyfikę regionu, w szczególności ukształtowanie terenu oraz ryzyko wystąpienia katastrof naturalnych lub awarii technicznych;
- 3) uwarunkowania lokalowe i techniczne funkcjonowania systemu na obszarze województwa.

4. Wojewoda informuje ministra właściwego do spraw administracji publicznej o utworzeniu oddziału centrum.

Art. 7. 1. Centrum znajduje się w strukturze urzędu wojewódzkiego, z wyłączeniem centrum utworzonego na podstawie ust. 2.

2. Wojewoda może, w drodze porozumienia, powierzyć organizowanie i prowadzenie centrum staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, służbie, inspekcji lub straży wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej. Porozumienie określa prawa i obowiązki stron oraz zasady organizowania, prowadzenia, utrzymania centrum, a także zasady zatrudniania pracowników centrum.

Art. 8. 1. Do zadań centrum należy:

- 1) obsługa zgłoszeń alarmowych, z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1557), w tym:
 - a) odbiór zgłoszenia alarmowego,
 - b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teled adresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną,
 - c) wybór odpowiedniej grupy podmiotów, do której zostaną skierowane zgromadzone dane o zgłoszeniu alarmowym,
 - d) przekazanie, gdy zachodzi taka potrzeba, zgromadzonych danych drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, a w uzasadnionych przypadkach – wraz z przekierowaniem połączenia telefonicznego zgodnie z kwalifikacją zgłoszenia do podmiotów ratowniczych,
 - e) wymiana danych o zgłoszeniach alarmowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 oraz art. 13 ust. 3, z podmiotami ratowniczymi lub podmiotami pomocniczymi;
- 2) wprowadzanie do systemu teleinformatycznego i ewidencjonowanie w tym systemie danych dotyczących treści zgłoszeń alarmowych, w tym nagrań rozmów telefonicznych obejmujących całość zgłoszenia alarmowego, danych osób zgłaszających i innych osób wskazanych w trakcie przyjmowania zgłoszenia, pozycji geograficznych, informacji o miejscu zdarzenia i jego rodzaju oraz skróconego opisu zdarzenia;

- 3) wykonywanie analiz związanych z funkcjonowaniem systemu na obszarze obsługiwany przez centrum oraz tworzenie statystyk w zakresie liczby, rodzaju oraz czasów realizacji zgłoszeń alarmowych;
- 4) współpraca oraz wymiana informacji z centrami zarządzania kryzysowego, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 261 i 583);
- 5) wymiana informacji i danych, z wyłączeniem danych osobowych i nagrań rozmów telefonicznych, z podmiotami ratowniczymi, na potrzeby analiz.

2. W przypadku braku możliwości przekazania zgłoszenia alarmowego w ramach systemu i gdy jest to uzasadnione charakterem tego zgłoszenia, centrum podejmuje działania mające na celu przekazanie informacji o tym zgłoszeniu do podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, których numery telefoniczne nie są obsługiwane w ramach systemu.

Art. 8a. 1. Obsługę zgłoszeń alarmowych wykonują operatorzy numerów alarmowych, starsi operatorzy numerów alarmowych, koordynatorzy oraz koordynatorzy-trenerzy.

2. Operator numerów alarmowych, starszy operator numerów alarmowych, koordynator oraz koordynator-trener podczas pełnienia obowiązków służbowych korzystają z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726 i 1855) dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Pierwsza umowa o pracę zawierana z osobą zatrudnianą na stanowisku operatora numerów alarmowych jest zawierana na okres próbny 6 miesięcy.

Art. 9. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację centrum oraz oddziałów centrum, o których mowa w art. 6 ust. 3,
- 2) sposób funkcjonowania centrum i sposób realizacji jego zadań przez operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów,
- 3) procedury obsługi zgłoszeń alarmowych oraz sposób ich opracowywania i aktualizacji,
- 4) procedury obsługi zgłoszeń alarmowych w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 2, oraz sposób ich opracowywania i aktualizacji,
- 5) maksymalną liczbę operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów i koordynatorów-trenerów oraz sposób jej podziału na poszczególne centra

– uwzględniając konieczność ujednoczenia struktury organizacyjnej i realizacji zadań przez centrum oraz jego oddziały, zapewnienia właściwego funkcjonowania centrum i jego oddziałów i sprawnej obsługi zgłoszeń alarmowych oraz unifikacji procedur ich obsługi.

Art. 10. 1. Wykonywanie zadań centrum jest wspomagane przez system teleinformatyczny.

2. Dane, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, są przechowywane w systemie teleinformatycznym przez 3 lata.

3. Utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego zapewnia minister właściwy do spraw administracji publicznej.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć, w drodze porozumienia, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wykonywanie czynności w zakresie zapewnienia utrzymania powierzchni serwerowej. W takim przypadku realizacja zadania jest finansowana z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, są współadministratorami danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym uzyskanych w związku z obsługą zgłoszeń alarmowych.

6. Dane osobowe przetwarzane w systemie teleinformatycznym podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez współadministratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

7. Minister właściwy do spraw administracji publicznej:

- 1) wydaje upoważnienia do przetwarzania danych osobowych w systemie teleinformatycznym dla pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej, realizujących zadania z zakresu systemu powiadamiania ratunkowego;
- 2) określa zakres przetwarzania danych.

8. Wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2:

- 1) wydają upoważnienia do przetwarzania danych osobowych w systemie teleinformatycznym dla podległych pracowników, realizujących zadania z zakresu powiadamiania ratunkowego;
- 2) określają zakres przetwarzania danych.

9. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2:

- 1) zapewniają ochronę przed nieuprawnionym dostępem do systemu teleinformatycznego;
- 2) zapewniają integralność danych w systemie teleinformatycznym;
- 3) zapewniają dostępność systemu teleinformatycznego dla podmiotów przetwarzających dane w tym systemie;
- 4) przeciwdziałają uszkodzeniom systemu teleinformatycznego;
- 5) określają zasady bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym danych osobowych;
- 6) określają zasady zgłaszania naruszenia ochrony danych osobowych;
- 7) zapewniają rozliczalność działań dokonywanych na danych w systemie teleinformatycznym;
- 8) zapewniają poprawność danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym.

10. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zapewnia:

- 1) zachowanie ciągłości funkcjonowania systemu teleinformatycznego;
- 2) rozwiązania techniczne przeznaczone do szkolenia operatorów numerów alarmowych.

11. Minister właściwy do spraw administracji publicznej usuwa dane dotyczące treści zgłoszeń alarmowych przetwarzane w systemie teleinformatycznym po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2.

12. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, przetwarza dane w systemie teleinformatycznym uzyskane w związku z wykonywaniem zadań centrum, o których mowa w art. 8, w tym dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, podane przez zgłaszającego.

13. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w systemie teleinformatycznym wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, następuje przez udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw administracji publicznej, wojewody lub podmiotu, o którym mowa w art. 7 ust. 2, na ich stronach internetowych oraz w widocznym miejscu w ich siedzibie.

14. Wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, udostępnia dane przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, na wniosek sądu, prokuratury lub Policji.

15. Osoba występująca z żądaniem na podstawie art. 15 rozporządzenia 2016/679 jest obowiązana do podania informacji o okolicznościach zdarzenia, którego to żądanie dotyczy, w tym daty i miejsca zdarzenia oraz numeru telefonu, z którego zostało wykonane połączenie dotyczące powiadomienia o zdarzeniu.

Art. 10a. (uchylony)

Art. 11. (uchylony)

Art. 12. Podmioty ratownicze zapewniają warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające przyjęcie zgłoszeń alarmowych kierowanych z centrum za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym.

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

Art. 13. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi podmiotów ratowniczych przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych.

2. Połączenie i wymiana danych między systemami, o których mowa w ust. 1, są realizowane przez interfejs komunikacyjny, który zapewnia wzajemne przekazywanie:

- 1) zgromadzonych danych dotyczących treści zgłoszenia alarmowego, w tym danych osoby zgłaszającej i innych osób, których dotyczy zgłoszenie, oraz nagrań rozmów telefonicznych;
- 2) połączeń telefonicznych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych;
- 3) informacji o statusach zgłoszeń alarmowych, w tym potwierdzenia:
 - a) przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez systemy teleinformatyczne podmiotów ratowniczych,
 - b) przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora,
 - c) zadysponowania zasobów ratowniczych,
 - d) zakończenia działań ratowniczych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania funkcjonalne dla systemu teleinformatycznego,
- 2) wymagania funkcjonalne dla interfejsu komunikacyjnego,
- 3) zakres informacji przekazywanych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego

– mając na uwadze potrzebę sprawnego przekazania zgłoszenia alarmowego między systemem teleinformatycznym a podmiotami ratowniczymi.

Art. 14. 1. Centrum uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Centrum uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990 oraz z 2022 r. poz. 1846).

Art. 15. 1. Centra są połączone z publiczną siecią telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wybiera przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który zapewnia połączenie centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną, w tym w szczególności:

- 1) funkcjonowanie tego połączenia w sytuacji awarii;
- 2) usunięcie awarii;
- 3) monitorowanie funkcjonowania połączenia.

3. Umowa zawierana między ministrem właściwym do spraw administracji publicznej i przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, określa warunki techniczne połączenia, o którym mowa w ust. 1, w tym w szczególności czas usunięcia awarii tego połączenia.

Art. 16. 1. Operatorem numerów alarmowych może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe;
- 2) posługuje się co najmniej jednym językiem obcym w stopniu komunikatywnym;
- 3) ukończyła szkolenie podstawowe dla operatorów numerów alarmowych i zdała egzamin;
- 4) posługuje się językiem polskim w mowie i piśmie w stopniu umożliwiającym obsługę zgłoszeń alarmowych;
- 5) korzysta z pełni praw publicznych;
- 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Starszym operatorem numerów alarmowych może być osoba, która:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1;
- 2) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w obsłudze zgłoszeń alarmowych na stanowisku operatora numerów alarmowych;
- 3) odbyła 4 obowiązkowe szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego w okresie ostatnich 2 lat;
- 4) uzyskała wynik co najmniej 80% z każdej z 2 rocznych ocen pracy sporządzonych przez kierownika centrum lub jego zastępcę;
- 5) uzyskała pozytywną opinię kierownika centrum lub jego zastępcy.

3. Koordynatorem może być osoba, która:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1 i w ust. 2 pkt 3 i 4;
- 2) posiada co najmniej roczne doświadczenie w obsłudze zgłoszeń alarmowych na stanowisku starszego operatora numerów alarmowych;
- 3) uzyskała pozytywną ocenę kompetencji sporządzoną przez kierownika centrum i psychologa lub zastępcę kierownika centrum i psychologa.

4. Koordynatorem-trenerem może być osoba, która:

- 1) spełnia warunki określone w ust. 1, w ust. 2 pkt 3 oraz w ust. 3 pkt 2 i 3;
- 2) uzyskała wynik co najmniej 90% z każdej z 2 rocznych ocen pracy sporządzonych przez kierownika centrum lub jego zastępcę.

Art. 16a. 1. Osoba zatrudniona na stanowisku operatora numerów alarmowych przed rozpoczęciem realizacji zadań związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych odbywa szkolenie podstawowe zakończone egzaminem.

2. Egzamin składa się z:

- 1) elektronicznego testu z części teoretycznej szkolenia podstawowego;
- 2) praktycznej symulacji obsługi zgłoszeń.

3. Warunkiem przystąpienia do praktycznej symulacji obsługi zgłoszeń jest uzyskanie pozytywnego wyniku z elektronicznego testu z części teoretycznej.

4. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin w składzie czteroosobowym, złożonym z przedstawiciela KCMSPR, kierownika centrum lub jego zastępcy, koordynatora-trenera oraz psychologa.

5. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej jest kierownik centrum lub jego zastępca.

6. Członkowie komisji egzaminacyjnej nie mogą uczestniczyć w egzaminie swoich małżonków, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych i powinowatych w linii bocznej do drugiego stopnia pokrewieństwa oraz osób związanych z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

7. Kierownik centrum lub jego zastępca, koordynator-trener lub psycholog delegowani do prac w komisji egzaminacyjnej nie mogą uczestniczyć w egzaminie osoby zatrudnionej w centrum, w którym są oni zatrudnieni.

8. Członek komisji egzaminacyjnej przeprowadzający egzamin jest obowiązany w szczególności do:

- 1) bezstronnego i obiektywnego przeprowadzenia egzaminu, w szczególności przez rzetelną ocenę wiedzy i umiejętności osoby, o której mowa w ust. 1;
- 2) rzetelnego prowadzenia dokumentacji egzaminacyjnej;
- 3) poinformowania osoby, o której mowa w ust. 1, o wyniku egzaminu.

9. Osoba, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia poinformowania jej o negatywnym wyniku egzaminu może wnieść odwołanie od jego wyniku do komisji odwoławczej.

10. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

11. Komisja odwoławcza sprawdza prawidłowość przeprowadzenia egzaminu.

12. Po sprawdzeniu prawidłowości przeprowadzenia egzaminu komisja odwoławcza rozstrzyga ostateczny wynik egzaminu. Od rozstrzygnięcia komisji odwoławczej nie przysługuje odwołanie.

13. Do komisji odwoławczej i jej członków przepisy ust. 4–8 stosuje się odpowiednio.

14. W skład komisji odwoławczej nie mogą wchodzić osoby, które wchodziły w skład komisji egzaminacyjnej, która egzaminowała daną osobę.

15. Uzyskanie pozytywnego wyniku egzaminu potwierdza certyfikat operatora numerów alarmowych wydany przez KCMSPR.

16. W przypadku gdy osoba przystępująca do egzaminu nie uzyskała wyniku pozytywnego z całości albo z części egzaminu albo nie przystąpiła do niego w całości albo do jego części z powodu choroby potwierdzonej zaświadczeniem lekarskim lub wskutek działania siły wyższej, może bez powtórnego odbycia szkolenia przystąpić ponownie do egzaminu albo jego części tylko raz, w najbliższym wyznaczonym terminie. Ponowny egzamin nie może być przeprowadzony wcześniej niż w 14. dniu od dnia pierwszego egzaminu.

17. W przypadku niewykonywania zadań obsługi zgłoszeń alarmowych na stanowisku operatora numerów alarmowych, starszego operatora numerów alarmowych, koordynatora lub koordynatora-trenera przez 2 lata ponowne podjęcie tych zadań jest poprzedzone szkoleniem podstawowym dla operatorów numerów alarmowych oraz zdaniem egzaminu.

Art. 16b. 1. Operator numerów alarmowych, starszy operator numerów alarmowych, koordynator, koordynator-trener, zastępca kierownika centrum i kierownik centrum są obowiązani do stałego podnoszenia poziomu wiedzy i umiejętności przez uczestnictwo w doskonaleniu zawodowym.

2. Operator numerów alarmowych, starszy operator numerów alarmowych, koordynator i koordynator-trener odbywają 4 obowiązkowe szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego w okresie 2 lat. Ukończenie każdego z nich potwierdza zaświadczenie.

3. Szkolenie dla operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów prowadzą wykładowcy lub instruktorzy.

4. Wykładowcą lub instruktorem może być:

- 1) osoba, która posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie obsługi zgłoszeń alarmowych, albo
- 2) lekarz systemu w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1720 i 1733), pielęgniarka systemu w rozumieniu art. 3 pkt 6 tej ustawy albo ratownik medyczny w rozumieniu art. 10 ust. 1 tej ustawy, którzy posiadają co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie wykonywania medycznych czynności ratunkowych w rozumieniu tej ustawy, albo
- 3) psycholog, który posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie związanym z interwencjami kryzysowymi w rozumieniu art. 47 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268, z późn. zm.²⁾) lub co najmniej dwuletnie doświadczenie w zakresie związanym z interwencjami kryzysowymi świadczonymi w innych instytucjach, w tym Policji, Państwowej Straży Pożarnej, systemie Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz innych podmiotach, które zatrudniają psychologów w celu świadczenia zadań z zakresu interwencji kryzysowej.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację i sposób przeprowadzania szkolenia podstawowego dla operatorów numerów alarmowych,
- 2) organizację i sposób przeprowadzania szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego,
- 3) ramowe programy szkolenia podstawowego dla operatorów numerów alarmowych i szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego,
- 4) rodzaje zajęć dydaktycznych,
- 5) wymagania dotyczące bazy dydaktycznej,
- 6) szczegółową formę i szczegółowy tryb przeprowadzania oraz sposób dokumentowania egzaminu, o którym mowa w art. 16a ust. 2,
- 7) wzór certyfikatu operatora numerów alarmowych,
- 8) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego

– uwzględniając konieczność zapewnienia jednakowego poziomu wiedzy i umiejętności zdobytych przez pracowników centrum podczas szkolenia oraz czytelności wzorów certyfikatu i zaświadczenia.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66, 1079, 1692, 1700, 1812 i 1967.

Art. 16c. 1. Nadzór nad prawidłową realizacją pracy operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów sprawuje kierownik centrum lub jego zastępca.

2. Kierownikiem centrum może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego, zarządzania kryzysowego, bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrony przeciwpożarowej lub ratownictwa medycznego;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) odbyła szkolenie wstępne dla kierowników centrum w terminie 3 miesięcy od dnia zatrudnienia.

3. Zastępcą kierownika centrum może być osoba, która spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 2–4 oraz posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego, zarządzania kryzysowego, bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrony przeciwpożarowej lub ratownictwa medycznego.

4. Psychologiem centrum może być osoba, która spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe w zakresie związanym z interwencjami kryzysowymi w rozumieniu art. 47 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej lub co najmniej dwuletnie doświadczenie w zakresie związanym z interwencjami kryzysowymi świadczonymi w innych instytucjach, w tym Policji, Państwowej Straży Pożarnej, systemie Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz innych podmiotach, które zatrudniają psychologów w celu świadczenia zadań z zakresu interwencji kryzysowej.

5. Operator numerów alarmowych, starszy operator numerów alarmowych, koordynator oraz koordynator-trener podlegają rocznej ocenie pracy dokonywanej przez kierownika centrum lub jego zastępcę w karcie oceny pracy.

6. Koordynator i koordynator-trener podlegają rocznej ocenie kompetencji dokonywanej przez kierownika centrum i psychologa lub zastępcę kierownika centrum i psychologa w karcie oceny kompetencji.

7. Operator numerów alarmowych, starszy operator numerów alarmowych, koordynator i koordynator-trener sporządzają roczną kartę samooceny.

8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji zamieszczanych w karcie oceny pracy, karcie oceny kompetencji i karcie samooceny oraz wzory tych kart, mając na względzie ujednolicenie sposobu oceny i samooceny pracowników centrum i jego oddziałów oraz zapewnienie prawidłowej obsługi zgłoszeń alarmowych.

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. (uchylony)

Art. 18a. Do zadań KCMSPR należą:

- 1) utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego;
- 2) zachowanie ciągłości funkcjonowania systemu teleinformatycznego;
- 3) przygotowywanie i prowadzenie szkoleń podstawowych dla operatorów numerów alarmowych;
- 4) przygotowywanie i prowadzenie szkoleń w ramach doskonalenia zawodowego dla operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów;
- 5) przygotowywanie i prowadzenie szkoleń dla kierowników centrum;
- 6) opracowywanie szczegółowego programu szkoleń:
 - a) podstawowych dla operatorów numerów alarmowych,
 - b) w ramach doskonalenia zawodowego dla operatorów numerów alarmowych, starszych operatorów numerów alarmowych, koordynatorów oraz koordynatorów-trenerów;
- 7) prowadzenie platformy szkoleniowej (e-learning) dla pracowników centrum;
- 8) nadzór nad przestrzeganiem procedur obsługi zgłoszeń alarmowych, w szczególności przez sporządzanie kwartalnej karty oceny pracy centrum;
- 9) współpraca międzynarodowa w zakresie funkcjonowania systemu;

- 10) działania związane z upowszechnianiem wiedzy o numerach alarmowych;
- 11) wykonywanie innych czynności mających na celu zapewnienie jednolitych standardów obsługi zgłoszeń alarmowych.

Art. 19. 1. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, są finansowane:

- 1) utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje systemu teleinformatycznego i centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 2) połączenia centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną;
- 3) szkolenia operatorów numerów alarmowych;
- 4) upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 5) budowa, rozbudowa, utrzymanie i funkcjonowanie KCMSPR.

2. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie obowiązków wynikających z niniejszej ustawy, są finansowane:

- 1) utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych;
- 2) podłączenie do sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dyspozytorni medycznej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego oraz podmiotów udostępniających informacje, dane lub usługi, o których mowa w art. 14;
- 3) podłączenie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia do sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych oraz utrzymanie łącza z tą siecią.

3. Z budżetu państwa, z części, których dysponentami są właściwi wojewodowie, są finansowane budowa, rozbudowa, utrzymanie i funkcjonowanie centrów, w tym obsługa zgłoszeń alarmowych, a w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 – upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych.

Art. 20. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia:

- 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;
- 2) kierowanie:
 - a) połączeń telefonicznych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń telefonicznych do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy,
 - b) krótkich wiadomości tekstowych (sms) do numeru alarmowego 112 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 lit. b nie stosuje się do usług świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz usług świadczonych w roamingu międzynarodowym.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 lit. b stosuje się, o ile użytkownik końcowy na podstawie warunków obowiązującej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do korzystania z usług w zakresie wysyłania krótkich wiadomości tekstowych (sms).

Art. 20a. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej udostępnia aplikację mobilną.

2. Warunkiem korzystania z aplikacji mobilnej jest rejestracja użytkownika, który dokonał jej pobrania.

3. Dane wprowadzone do aplikacji mobilnej, w tym dane osobowe użytkownika rejestrującego się w aplikacji mobilnej, są przetwarzane w systemie teleinformatycznym.

Art. 21. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia bezpłatnych połączeń z numerami alarmowymi, o którym mowa w art. 20, podlega karze pieniężnej.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

4. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może nałożyć, w drodze decyzji, na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej uwzględnia zakres naruszenia oraz możliwości finansowe podmiotu, a w przypadku kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, także dotychczasową działalność tego przedsiębiorcy.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, będący dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, dostarcza Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, dane niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary pieniężnej, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może ustalić podstawę wymiaru tej kary w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

7. Jeżeli okres działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się kwotę 500 000 zł.

8. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej w terminie 2 lat od dnia stwierdzenia naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

9. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

10. Obowiązek zapłaty kary pieniężnej ulega przedawnieniu po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

11. Od decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

12. Postępowanie w sprawie odwołania toczy się według przepisów Tytułu VII Działu IVd Postępowania w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty Kodeksu postępowania cywilnego.

13. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

14. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 22–28. (pominięte)

Art. 28a. (uchylony)

Art. 28b. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1657), zadanie szkolenia operatorów numerów alarmowych i ich egzaminowania, o którym mowa w art. 16a, jest realizowane przez organ prowadzący centrum, w którym są oni zatrudnieni, z wykorzystaniem zasobów kadrowych i sprzętowych tego centrum.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 16b ust. 5 oraz przepis art. 18a pkt 6 stosuje się odpowiednio. Nie stosuje się przepisów art. 16a ust. 4, 7 i 9–15.

3. Certyfikat operatora numerów alarmowych uzyskany w przypadku, o którym mowa w ust. 1, traci ważność po upływie 90 dni po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

4. KCMSPR udostępni niezwłocznie centrom szczegółowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych opracowany na podstawie art. 18a pkt 6 oraz materiały szkoleniowe.

Art. 29. 1. Po rozpoczęciu działania centrum powiadamiania ratunkowego lub rozszerzeniu zasięgu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych rozpoczyna realizację obowiązku, o którym mowa w art. 20 ustawy, w zakresie:

- 1) krótkich wiadomości tekstowych (sms), o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy – w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do odbioru krótkich wiadomości tekstowych (sms) w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 2) połączeń do numeru alarmowego 112 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego – w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o uruchomieniu centrum powiadamiania ratunkowego albo o rozszerzeniu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 3) połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego – w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do tych numerów w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest poprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii w zakresie gotowości do obsługi w centrum powiadamiania ratunkowego numerów alarmowych:

- 1) 997 – wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) 998 – wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) 999 – wydanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego, dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych kieruje te połączenia do właściwych terytorialnie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego.

4. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego, właściwe terytorialnie jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponenti zespołów ratownictwa medycznego odbierają zgłoszenia alarmowe kierowane do tych numerów.

Art. 30. 1. Operatorzy numerów alarmowych, o których mowa w art. 14a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 24³⁾, stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, operatorami numerów alarmowych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Operatorzy numerów alarmowych, o których mowa w art. 14a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 24³⁾, w terminie 3 lat od dnia zdania egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych objętych programem szkolenia operatorów numerów alarmowych, który był przeprowadzony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 14e ustawy zmienianej w art. 24³⁾, są obowiązani uzyskać certyfikat operatora numerów alarmowych na zasadach określonych w art. 17 ust. 1 i 3.

Art. 31. 1. Wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego i centrum powiadamiania ratunkowego, działające na podstawie art. 14c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24³⁾, stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, centrum powiadamiania ratunkowego w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Centrum powiadamiania ratunkowego utworzone na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 14c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 24³⁾, staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, centrum powiadamiania ratunkowego w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 32. 1. Do osiągnięcia przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, umożliwiających łączenie i wymianę danych między systemem teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i Systemem Wspomagania Dowodzenia Policji oraz Systemem Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, przekazywanie zgłoszeń alarmowych z centrum powiadamiania ratunkowego do Policji i Państwowej Straży Pożarnej następuje w drodze połączeń telefonicznych.

2. Do czasu osiągnięcia przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, umożliwiających łączenie i wymianę danych między systemem teleinformatycznym i Systemem Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego przekazywanie zgłoszeń alarmowych z centrum do dyspozytorni medycznej następuje w drodze połączeń telefonicznych.

³⁾ Artykuł 24 zawiera zmiany do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej informację o osiągnięciu przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, w odniesieniu do Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji i Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej informację o osiągnięciu przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, w odniesieniu do Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

5. Przekazywanie zgłoszeń z centrum powiadamiania ratunkowego do Policji i Państwowej Straży Pożarnej drogą elektroniczną za pomocą interfejsu komunikacyjnego następuje po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 3.

6. Przekazywanie zgłoszeń z centrum do dyspozytorni medycznej drogą elektroniczną za pomocą interfejsu komunikacyjnego następuje po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć, na wniosek wojewody, w drodze porozumienia, do dnia 30 czerwca 2014 r., innym podmiotom niebędącym centrami powiadamiania ratunkowego, w szczególności jednostkom organizacyjnym Policji lub Państwowej Straży Pożarnej, obsługę numeru alarmowego 112 na terenie nieobsługiwanych przez centrum powiadamiania ratunkowego, innym niż miasto wojewódzkie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zapewnia kierowanie połączeń do numeru alarmowego 112, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, do podmiotów, którym minister właściwy do spraw administracji publicznej, zgodnie z ust. 1, powierzył wykonywanie zadań centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 34. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 78 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 26⁴⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 26⁴⁾ w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 185 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 26⁴⁾ zachowują moc

– jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 27⁵⁾ zachowują moc, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, w częściach, których dysponentami są minister właściwy do spraw administracji publicznej, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz wojewodowie w zakresie systemu, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 1 071 200 533 zł, z tego:⁶⁾

- 1) w 2014 r. – 26 000 000 zł;
- 2) w 2015 r. – 63 643 706 zł;
- 3) w 2016 r. – 75 052 587 zł;
- 4) w 2017 r. – 77 702 565 zł;
- 5) w 2018 r. – 77 719 413 zł;
- 6) w 2019 r. – 88 039 262 zł;
- 7) w 2020 r. – 155 425 000 zł;
- 8) w 2021 r. – 159 360 000 zł;
- 9)⁷⁾ w 2022 r. – 180 778 000 zł;
- 10) w 2023 r. – 167 480 000 zł.

⁴⁾ Artykuł 26 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

⁵⁾ Artykuł 27 zawiera zmiany do ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

⁶⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2022 (Dz. U. poz. 2445), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 59 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, dokonuje minister właściwy do spraw administracji publicznej.

3. Ustala się następujące mechanizmy korygujące w zakresie systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy:

- 1) ograniczenie lub wstrzymanie wydatków na upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 2) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem obiektów centrów;
- 3) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem systemu teleinformatycznego, w szczególności ograniczenie wydatków na rozwój nowych usług tego systemu.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, co najmniej jeden z mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy:

- 1) nastąpi zagrożenie przekroczenia bądź przekroczenie limitu wydatków budżetowych przewidzianych na jeden rok,
- 2) w okresie od początku roku kalendarzowego do końca okresu objętego ostatnim monitoringiem wydatków część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres została przekroczona co najmniej o 10%

– mając na względzie zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego.

5. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, w częściach, których dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych w zakresie dotyczącym współpracy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dyspozytorni medycznych i ministra właściwego do spraw zdrowia z systemem oraz wojewodów w zakresie dotyczącym współpracy Państwowej Straży Pożarnej z systemem, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 342 173 239 zł, z tego:

- 1) w 2014 r. – 0 zł;
- 2) w 2015 r. – 32 542 600 zł;
- 3) w 2016 r. – 33 532 600 zł;
- 4) w 2017 r. – 38 871 000 zł;
- 5) w 2018 r. – 49 203 900 zł;
- 6) w 2019 r. – 44 644 231 zł;
- 7) w 2020 r. – 34 893 900 zł;
- 8) w 2021 r. – 35 251 300 zł;
- 9) w 2022 r. – 36 437 254 zł;
- 10) w 2023 r. – 36 796 454 zł.

6. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) ograniczeniu wydatków związanych z funkcjonowaniem Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji oraz Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa odpowiednio w art. 20e ustawy zmienianej w art. 23⁸⁾ i art. 14g ustawy zmienianej w art. 24³⁾, w szczególności ograniczeniu wydatków na rozwój nowych usług tych systemów w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego;
- 2) ograniczeniu wydatków związanych z modernizacją i wdrażaniem nowych usług w sieci teleinformatycznej w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego.

7. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 5, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 6, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 27 pkt 1, 3 i pkt 4 lit. b oraz art. 29 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

⁸⁾ Artykuł 23 zawiera zmiany do ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.